

سخنرانی دکتر مقداری در مراسم دانشجویان ورودی‌های جدید سال ۱۳۸۷

کام دو جهان ترا میسر گردد
زان روز حذر کن که ورق برگردد

با علم اگر عمل برابر گردد
مغرور مشو به خود که خواندی ورقی

سلام؛ سلام بر دانشجویان جدیدالوورد! و میهمانان ارجمند.

بالاخره آمدید؟ خوش آمدید! صفا آوردید! خدا کنه همیشه، مثل حالا، شاد و خوش و سلامت باشید. فقط یک چیز را یادتان نرود: (همه با هم)

”بسم‌اله الرحمن الرحيم“

راستی چطور شد که از بین آن همه داوطلب شما آمدید؟ بله. یاری خداوند، زحمت پدر و مادر، تلاش معلم‌ها، پشتکار خودتان، ... و و همه و همه کنار هم جمع شدند تا به این نعمت بزرگ برسید. و ”بر هر نعمتی شکری است واجب“ پس همه با هم...

”الحمدالله رب العالمين“

حالا آمده‌اید که چه؟ درس بخوانید؟ خب بخوانید! خوب هم بخوانید. اطمینان داشته باشید اگر شما کار خودتان را درست انجام بدهید، لطف و مهربانی او حد و مرز ندارد. پس همه با هم:

”الرحمن الرحيم“

می‌دانید که کجا آمدید؟ بله، دانشگاه آمدید! اونم از نوع شریفش!! حتماً این را هم می‌دانید که هزینه‌های این دانشگاه یعنی خرج تحصیل شما از بودجه دولت تأمین می‌شود. بودجه دولت هم از مالیات‌های آن کشاورز و آن کارگر و آن کارمند و منابع زیرزمینی و ... که متعلق به همه ملت است. فقط حواستان جمع باشد که فردا روزی، جواب این همه آدم را دادن آنقدرها هم ساده نیست! پس همه با هم:

”مالک يوم الدين“

میدانم که با سختی آمدید؟ بعد از اینش هم سخت است! چه درس‌ها که باید بخوانید، چه کارها که باید بکنید، چه شب‌ها که باید بیدار بمانید! دانشجویان شهرستانی چه دوری‌هایی که باید تحمل کنید! اما خیالی نیست دوستان من. آن‌که این راه رو به شما نشان داده، خودش هم کمک می‌کند. پس همه با هم:

”اياک نعبد و اياک نستعين“

می‌دانم که برای خدمت آمده‌اید. دمتان گرم! همین که از حالا به فکر مردم و مشکلاتشان هستید، فردا هم می‌توانید به درد جامعه برسید. راه درستی را انتخاب کرده‌اید. پس همه با هم:

”اهدنا الصراط المستقيم“

حالا که آمدید، باز هم خوش آمدید. صفا آوردید. ما شریفی‌ها، اساتید و کارکنان، همه با هم آرزو مندیم که همیشه مثل حالا خوش و خندان باشید. ما هم دعا می‌کنیم. بنابراین یک‌بار دیگر همه با هم:

”صراط الذين انعمت عليهم غير المغضوب عليهم ولا الضالين“

در پایان دوست دارم سه نکته مهم دیگر را نیز متذکر شوم:

اول: نحوه ارتباط دانشجو با استاد

از حضرت علی (ع) نقل شده است که می‌فرمایند: کسی که حرفی را به من بیاموزد مرا عبد خود ساخته است، این روایت بیانگر آن است

که مقام و مرتبه استاد و عالمی که دیگران از دانش او بهره‌مند می‌شوند، به قدری است که کتاب‌ها گنجایش بیان آن را ندارند. البته عالم و استاد کسی است که گذشته از آن که خود شناخت دارد و به دانش خود عمل می‌کند، به زمان نیز آگاه بوده و همواره می‌کوشد با تعلیمات خود مانع گمراهی دیگران شود. بی‌شک تکریم استاد قدری از احترام‌های عادی برتر است، زیرا تکریم استاد چنان است که باید دانشجو به فرمان او باشد و مانند عبد در خدمت او حاضر شود، زیرا نورانیت درون، پرورش روح و کسب علمش را مدیون او می‌داند. به‌طوری که شاعر می‌فرماید:

سعی ناکرده در این راه به جایی نرسی   مزد اگر می‌طلبی طاعت استاد ببر

بنابراین سپاسگزاری و حق‌شناسی از استاد، تحمل جور و تندی‌های او، آراستن و پیراستن برون و آمادگی درون به هنگام ورود استاد از حداقل آدابی است که بر عهده دانشجوست.

دوم: نحوه ارتباط دانشجو با هم‌کلاسی‌ها و دوستان

همان‌طور که می‌دانید دوست در ساختار فکری و پیشرفت علمی انسان نقش به‌سزایی دارد. تا آنجا که یک دوست می‌تواند سرنوشت انسان را به کلی تغییر دهد و خواسته‌های خود را به او تحمیل کند. بنابراین باید دوستانی را انتخاب کرد که کوشا، روشنفکر، کم‌حرف و از همه مهمتر مؤمن و صالح باشند تا به خاطر او ارزش‌های اخلاقی خود را گم نکنیم. و بر عکس باید از معاشرت با افرادی که ما را از مسیر تحصیل و هدف اصلی امان منحرف و به خود سرگرم می‌کنند خودداری کرد. توصیه آن است که اگر دانشجو نتوانست دوست و رفیق صمیمی برای خود پیدا کند، بهتر است تنهایی و غریب‌وار زندگی کردن را بر دوست و همدم نامناسب ترجیح دهد. به‌طوری که شاعر می‌فرماید:

یار بد بدتر بود از مار بد   یار بد بر جان زند
یار بد تنها همی بر جان زند   یار بد بر جان و بر ایمان زند

سوم: جدی گرفتن برنامه‌های آموزشی در دانشگاه

خیلی خلاصه بگویم، به هر طریق و با استفاده هر سهمیه‌ای وارد دانشگاه شریف شده‌اید، بماند! اما توصیه بنده آن است که مسئله آموزش را در این دانشگاه بسیار جدی بگیرید. چون در کلاس درس تنها کوشش و تلاش و میزان دانایی شما مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و باید توانایی رقابت با هم‌کلاسی‌ها را در خود تقویت کنید.

و نکته آخر درخواستی است که از محضر مبارک ریاست محترم مجلس شورای اسلامی دارم. و آن این است که پس از گذشت ۳۰ سال از انقلاب اسلامی و ۲۰ سال از پایان جنگ تحمیلی، و توسعه همه‌جانبه کشور به‌ویژه در زمینه آموزش عالی، ما اساتید در دانشگاه صنعتی شریف فکر می‌کنیم زمان آن رسیده باشد که مجلس محترم شورای اسلامی طی قانونی شایستگی علمی و رتبه کشوری را به‌عنوان تنها ملاک پذیرش دانشجو، در حداقل دانشگاه‌های برتر کشور که مأموریت‌های ملی و فراملی را دارند، در دستور کار خود قرار دهند تا با طرح‌هایی نظیر بومی‌سازی، محدودیت‌های جنسیتی، و سهمیه‌های مختلف بیش از این به اعتبار علمی این دانشگاه‌ها در ابعاد ملی و بین‌المللی صدمه وارد نشود.

انشاء‌الله چهار سال دیگر در همین سالن شاهد جشن فارغ‌التحصیلی همه شما عزیزان خواهیم بود.

موفق و پیروز باشید. والسلام

علی مقداری

۲۷ شهریور ۱۳۸۷